

KURAYZA OĞULLARI SAVAŞ ESİRLERİ (2)

(...dünden devam)

Müşrikler çekip gittikten sonra Müslümanlar da evlerine dönmüşlerdi. Peygamber (sav) Ümmü Seleme

evinde, seferin toz ve toprağından henüz yıkanmış iken Cebrâil Aleyhisselâm göründü, başındaki toprağı silkeleyen Cebrâil

:

– Sen silâhı bıraktın mı? Fakat biz (melekler) silâhımızı bırakmadık. Şunların üstüne yürü! dedi ve Kurayza tarafını gösterdi (Tehzîbu Sîreti İbn Hişâm: 1/196-206; Ğazavâtu’r-Rasûl ve Serâyâhu, s. 65-74; et-Tefsîru’l-hadîs: 8/252)

Başka rivayette Cebrâil, ipek sarık sarmış ve atlas eğerli bir katıra binmiş olarak Peygamber’e görünmüş:

“Melekler silâhlarını bırakmadılar, şimdi ben o kavmi takipten geliyorum. Allah sana kalkıp Kurayza Oğulları üzerine yürümeni emrediyor!” demiştir.

Hız. Peygamber, sahâbîlerine, derhal Medîne’den birkaç mil uzakta bulunan Kurayza Oğulları üstüne yürüme emretti. Vakit ikindi idi:

– İkinci namazını Kurayza Oğulları yurdunda kılacağız! dedi.

Medîne’de, Abdullah ibn Ümmi Mektûm’u yerine vekil bırakarak yürüdü. Bayrağı Alî ibn Ebî tâlib’e verdi.

Kurayza Oğullarını kuşattı. Kuşatma yirmi beş gün sürdü. Kayıtsız, şartsız teslim olmalarını istedi. Barış isteklerini de reddetti. Yalnız seçecekleri bir hakemin vereceği hükme razı olacağını

bildirdi.

Kuşatma altında bir kurtuluş umudu kalmadığını anlayan Kurayza Oğulları, müttefikleri olan Evs'in lideri Sa'd ibn Mu'âz'ın hükmüne razı olacaklarını bildirdiler.

Hendek'te düşmanın attığı ok ile kol damarı kesilmiş bulunan Sa'd ibn Mu'âz, Rufeyde isimli bir hanımın çadırında tedâvi görüyordu. Rufeyde, yaralıları tedâvî eden, bakıma muhtaç Müslümanların hizmetine koşan Eslemli bir kadın idi. Allah'ın Elçisi, kendi mescidinin yanında, bu hanım için bir çadır yaptırmıştı. İşte İslâm tarihinde ilk Müslüman hemşire ve doktor kadın olan Rufeyde, ilk hastane sayılabilecek olan bu çadırdaki yaralıları ve hastaları tedavi ederdi (Sîretu İbn Hişâm: 2/6).

Kurayzalılar Sa'd'ı hakem yapmak isteyince Peygamber (s.a.v.), onun Medîne'den getirilmesini emretti. Sa'd'ı götürmek üzere bir eşeğe bindirdiler. Evsli bazı kişiler, Sa'd'dan, Kurayza Oğulları na acımasını, onlara iyilik etmesini rica ettiler. Hiç sesini çıkarmayan Sa'd, fazla ısrar karşısında:

– Şimdi Sa'd için Allah yolunda hiçbir kınayıcının kınamasından çekinmeden doğru hüküm verme zamanı geldi! dedi.

Hiz. Peygamber, Sa'd çadırına doğru yaklaşınca ashâbına:

– *Efendinizin önünde ayağa kalkınız!* dedi.

Müslümanlar da ayağa kalkarak Sa'd'a saygı gösterdiler, böylece vereceği hükmün uygulanacağına işaret etmiş oldular. Sonra Allah'ın Elçisi Sa'd'a:

– Şunlar senin vereceğin hükme razı oldular. Onlar hakkında istediğin hükmü ver! buyurdu.

Vereceği hükmün geçerli olup olmayacağını Peygamber'e ve orada bulunanlara sorup, olumlu yanıt alan Sa'd:

– *Savaşçıların öldürülmesine, çocuklarının ve kadınlarının tutsak edilmesine hükmediyorum!* dedi.

Peygamber (sav):

– *Sen kral hükmüyle (başka bir rivayete göre: Allah'ın hükmüyle) hükmettin!* dedi.

Savaşta kolunun atardamarı kesilmiş olan Sa'd, daha sonra yarası açıldığı için kan kaybından ölmüştür (Müslim, Cihâd: b. 22, h. 64-67; Ahkâmu'l-Kur'ân: 3/1502; İbn Kesîr, Tefsîr: 3/478-479)

(devamı yarın..)